

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LAS MANIOBRAS DE LA SENMANA.

A Barcelona.

A Calaf.

L' ÚNICH CAMÍ.

PER més que las Corts de 'n Sagasta no estan encara disolts, tot hom sab de sobras que no han de tornar a reunir may més. Estan com qui diu, de cos present, y 'l dia que D. Antón espedeixi las ordres oportunas, seran enterradas y se 'n convocarán unes de novas: las primeres que han d'elegirse per sufragi universal.

Lo pais en massa está a punt de ser cridat á manifestar la seva opinió, á posar en la balansa política lo pés de su legitima influencia, á dir de una manera clara y terminant:—«Això vull; això no m' agrada.»

Ara bè quinhas perspectivas s' ofereixen respecte á la pròxima batalla electoral? ¿Qué fa 'l pais? ¿Que fa 'l govern? ¿Qué fan los partis politichs?

Aviat es vist. No 's necessita ser extraordinariament perspicàs per ferse càrrec de lo que passa: no 's necesita ser gens pessimista porque tots los amants de la democracia y del sufragi universal sentim cubrirse'n lo cor ab lo vel espés de una gran tristesia.

Hem preguntat: ¿Qué fa 'l pais? Y aném á respondre: Lo pais ara com ara, vejeta en la més gran indolència: no s' escalfa, no s' anima per res: casi m' atreviria á dir que desconfia del únic remey que podria salvarlo, del sufragi universal.

Parleu á qualsevol de la necessitat de prepararse per exercirlo degudament y 'us mirarà fins ab estranyesa:

Inclueúli la necessitat de moure's per impòsar la sèva voluntat soberana, y 'us respondrà ab la més gran fredor.

—Per qué haig de cansarme, si ja està tot fet?

—Tot fet! ¿Com s' enten aixó?

—De una manera molt senzilla!—vos dirán.—Lo govern que té la paella electoral pél mànech, destitueix los ajuntaments que 'l destorban y si no n' escombra més es porque li han promés ajudarlo; trepitià las lleys que li fan nosa; prepara 'ls encasillats del ministeri de la Gobernació, ab la seguretat de que 's quedin ab l' acta aquells que ell vulga, y fins desconeix y desacata 'ls acorts de la comissió racional del cens, l' única garantia que 'ns quedava en favor de la sinceritat electoral.

Es á dir, lo govern nos amenassa, lo govern nos insulta, lo govern nos punxa y mortifica, y 'l pais, que si tingüés sanch á las venas y aspiracions al cor, hauria de alsarse protestant indignat y preparantse per lluytar y

desferse d' ell en los próxims comicis, los país, de bonas à primeras s' hi ajau y diu: —Fesme lo que vulgas!

Aixó es horrible, perque aixó sembla indicar qu' hem nascut més per ser esclaus que per ser lliures. La llei del sufragi universal nos dóna armas per defensarnos. Y basta 'l simple anunci de que 'ls nostres adversaris emplearan malas arts en lo combat, perque 'ns desfém à tota pressa de aqueixas armas y 'ns aplaném renunciant à la defensa.

Aixó, à més de horrible es desconsolador.

* * * Y qué fan los homes eminentes que ocupan lo primer lloc dintre dels partits de oposició?

Jo no vull creure, perque seria altament inmoral y cruelment irrisori, que mentres, per exemple, en Sagasta predica á tota veu la necessitat de no entendres ab ningú més que ab lo país, hi haja cap-padres de la fusió que corrin darrera dels ministres conservadors, demanantlos la limosna de un districte. Si tal homes existeixen, es necessari expulsarlos de la comunió política á que pertanyen. Los membres gangrenats s' amputan: d' altra manera tot lo cos corre perill de corrompre's y aniquilarse.

Pero fins quan en Sagasta diu: —Es precis entredes ab lo país, no puch acabarme de convencer de que parli ab sinceritat. Jo preferiria que ho digués menos; pero que ho practiques mes. Menos paraulas y més obras.

En materia política constitueixen lo país positiu tots los partits. Lo país negatiu, la massa d' homes no afiliats á cap comunió determinada, segueixen sempre, quan los partits prenen una direcció acertada. ¿Per qué, donchs, en Sagasta, no ha d' entaular resoltament esretas intel·gencias electorals ab tots los partits democràtichs y republicans, enemichs naturals de las camarillas conservadoras, partidaris acèrrims tots à una del govern del país pèl país mateix?

¿Alegarà que aniriam més enllá de lo convenient? Donchs sàpiga que no fentlo hi anirém també. Ab una diferència: de la primera manera caminaríam cap à la llibertat; de la segona manera es molt tacil, casi segur, que 'ls conservadors nos precipitarán per la timba de la reacció, ja que aquesta comèdia de fingirse liberals, ab que tractan de adormirnos, durarà tan sols fins à la reunió de las próximas Corts. ¿Quina necessitat tindrán llavoras que tot sera seu, de distréssarse 'ls llops ab pells d' ovella?

* * * Castelar, que ha previst y ha anunciat aquest perill en son últim manifest, es també dels que diuen qu' es necessari entredes ab lo país.

Tan patent es aquesta necessitat, que ningú deixa de sentirla. Las malas arts electorals poden estar en mans del govern; pero la forsa incontrastable resideix en lo cos electoral. Aixó tothom ho comprén. Pero 'l fet es que mentres los homes públichs de major talla s' limitan à parlar, sense empindre 'l camí de las obras, lo país no s' desvetlla, lo país no s' mou, lo país permaneix ensopit y presa de la major indiferència.

Tornem à repetir lo mateix: son necessàries obras, més que bonas paraulas.

Dada la divisió de la gran família liberal, las arias, per ben cantadas que siguin, avuy ja no fan efecte: son necessàries las pessas de conjunt: grans concertants, gran estrépit... y ja veurán com lo coro general s' uneix per espontani impuls à la vèu de las primeras parts... si las primeras parts, com es d' esperar de la seva pericia, no desafinan.

* * * Aixó vol dir que així com per un frare no s' pert un convent, per las vacilacions de un partit, per més que aquest tinga la importància del fusionista, no s' ha de perdre la concentració de las forses liberals y democràticas.

No es possible realitzar una ample intel·ligència liberal republicana? Realisemla republicana solament.

Quédinse 'ls burros de Buridhan entre dos plats, no sabent si inclinarse al de la Cort ó al del poble... Nosaltres, que no estém per guisots cortesans, no podém menys que anar-nos de dret à lo popular, à lo genuïnament nostre, à lo francament republicà.

¿Hi ha encare geses republicans que duplan, rezelan y vacilan? Donchs demostrémlos que no participém ni de aqueixas vacilacions, ni de aqueixos rezels, ni de semblants duptes. Acostémnos los de abaix, parlemos y entenemnos. Ja que no baixa 'l mannat del cel, confíem la nostra nutrició als granets de blat, fruix del traball humil, que germinan sota terra, fecundats ab lo suor de nostre front.

Llavors, quan alguna de las respectacles eminències que 'ns guian, repeiteixi: —Es precis entredes ab lo país, li podrém dir: —Tant entesos hi estém ja, que marxém tots à la úna y la victoria serà nostra.

P. K.

REFORMA SALUDABLE.

SONET.

Al Sinodo eclesiàstich reunit
diu que una majordona ha presentat,
un projecte de llei... que s' ha aprobat
sense cap discussió tot d' un seguit.

No sé lo que serà; pèl qu' he sentit
las majordonas lletjas y d' edat
quedarán suprimides (bèn pensat).
y sols valdrán las jovas (bon profit).

Aixó es lo que s' murmura, y francament,
si resulta ser cert, tindrém rahó
de dir que cada dia aném .. milló.

Si ab majordonas vellas ja la gent
diu que d' aixonsas y d' allonsas tant,
ab majordonas jovas ¿qué faràn?

T. Dovs.

IVENDRES de la setmana pròxima
publicarem número extraordinari,
conmemorant de la manera deguda
la festa de difunts...

Si calculan que aquest any abundan tant los morts que caminan,
comprendràn desseguida que no ha de faltarnos tela llarga.

Per aquest motiu y contant, com
contém, ab lo concurs de celebrats
artistas y de aplaudits escriptors, lo número aludit constarà de vuit planas y 's vendrà à déu centims.

Un número fet tot ell
ab la gracia acostumada
per preparar lo ventrell
pera fer la castanyada.

Diumenge passat va celebrarse à Madrid una parodià de meeting socialista... res més que una parodia.

Figúrinse que ls oradors que van parlar, avants havien anat à consultar los seus discursos ab lo govern: figúrinse que 'l ministre de Foment y alguns als empleats van assistir à la reunió per veure si 'ls que s' havien compromès à parlar en cert sentit faran alguna etzagallada; figúrinse, finalment, que 'l lloguer del local, no van pagar-lo ni molt menys aquells obrers de camama, contractats pels conservadors, à tall de comparsas.

* * * A quin extrém hem arribat!

Los conservadors, aquells homes que representan à tota la rassa d' explotadors y d' explotadors de mal gènero, ja que son los que s' enriqueixen ab la mèdula y ab la sauc del país, esforçantse per crear un partit socialista de llautó, al únic y exclusiu objecte de dividir à las forses liberals y republicanas.

No voliam veure altra cosa.

Undia van dir que 'ls traballadors se vendrian lo vot per dos pessetas. Y ara tractan de comprarlo pagantlo ab habilitats socialistas de mal gènero.

Poble traballador: si may te ve la tentació de pendre las dugas pessetas que t' allargan, tes una cosa: agáfalas, frégetelas pèl clatell y veurás desseguida que son falsas.

La Junta nacional del Cens pren acorts, y 'l govern, ab tota la frescura, deixa de complirlos.

Y diu per disculpars: —Se farán las eleccions y las Corts que resultin, dirán qui ha obrat bé y conforme: ó jo ó la Junta del Cens.

Precisament los acorts de la Junta del Cens s' encaixan a lograr que las eleccions se fassan conforme à lley, mentres que 'l govern tracta de ferlas à la mida del seu gust.

¿Quin merít serà, després de aixó, que 'ls diputats que li deurán l' acta, aprobin entusiasmats la séva conducta?

Desenganyinse: mentre: gobernin los conservadors, no sortirém mai del capitul que tracta dels circuls vi-ciosos.

Diu un periódich que 'l gobernador de la província ha senyalat 500 pessetas de dotació personal y 125 pessetas per gastos de material à algunes escolas incompletas que tenian senyalades tant sols 250 pessetas cada any.

Sr. González Solesio: consti que així com quan repartia garrotadas als obrers lo censuravam: avuy que tracta de repartir pà als mestres d' estudi l' aplaudim.

Nosaltres som així: censurém ó aplaudím als homes, no per la seva bona cara, sinó pels seus actes.

Un home de negocis me feya observar que aquests días corrian pèl mercat molts unsas de perruca, de aquelles que feya ja molt temps que no s' envejan, com si se 'n hagués perdut la mena.

—Y sab qui las ha portadas? —me deya. —Los capellans de fora que han vingut aquests días ab motiu del Sinodo. Tots han portat lo seu reconet y aquí l' han deixat...

—Vol dir que se l' han fet malbè?

—No cà; pero com las unsas no guanyan res, han comprat Cubas que dònan més de un cinch per cent.

* * * Aixó 'm fa lamentar que no s' haja tingut la franquesa de incluir entre las constitucions del Sinodo, una d' especial en lo sentit de determinar quina es avuy la ma-

nera més segura que tè 'l clero de donar colocació als ahorrets.

Antigament tal vegada s' aplicavan à obres de caritat; pero aixó succeixia en temps dels apòstols.

—Y, amigo, avuy 'ns trobem en plé temps de la Bolsa!

* * * Cóm cambian los temps! En lo Sinodo s' ha recordat la glòria alcançada per Barcelona ab motiu de la última Exposició universal.

Jo 'm figurava que 'ls homes de sotana, preocupats per la glòria del Cel, no pensaven ab cap més glòria de caràcter mundanal.

—Deu mèu, ahont arribaré...

Bonich programa electoral que han donat à llum uns electors anònims de Valladolid:

—Perteneixem al partit que paga, y estém resolts à lluytar ab energia contra 'l partit que cobra...

Pocas paraules, que tancan tot un plan de campanya.

Un dels assumptos de que, segons anuncis, havia de ocupar-se 'l Sinodo diocessa, estava concebut en los següents termes:

—De la vida y honestidad de los sacerdotes...

Tenia un grau interès per enterarme de lo que dirian; pero contrariant la mèva lexitima curiositat, aquest punt va tractarse à porta tancada.

Las bugadas se fan à casa.

Un dels assistents al Sinodo, en calitat de convidat ha sigut l' opulent banquer D. Manuel Girona.

Digan lo que vulgan los llibres sagrats, es més facil fer passar a un rich las portas de un Sinodo que fer passar a un camell pèl torat de una agulla.

—Y per les portas del cel?

Las maniobras militars son un espectacle molt bonich pels que s' ho miran bén menjats, bén beguts, bén descansats y ab quatre duros à la butxaca.

Pero pregunteuhò als soldats que hi han de pendre part: pregunteuhò als que no poden seguir la marxa de la columna, s' aspeuhan y 's quedan ressagats arribant-s' hi arriban —al punt de la concentració més morts que vius: pregunteuhò als centenals que 's pelan de iret montant la guardia; pregunteuhò, finalment, als que per falta d' aliment, per excés de fatiga ó per debilitat física cauen malalts y son trásladats desde 'l camp de las maniobras als hospitals militars.

Tot això vol dir que lo qu' es bonich pels uns es molt lleig pels altres.

Per avuy no dihem res més. Després de las grans batalles de Calaf, si arribem à reunir datos positius, contarem les víctimas.

Conta en Romero Robledo que no se'n treu res de cambiar empleats quan l' administració es mala.

Succeix ab això lo que li passava à aquella família que per anar à la font se valia de un caní que conservava regust per haverhi estat altres líquids. Sigués de hont sigués, l' aigua que s' hi anava à buscar resultava sempre dolenta y desagradable.

Y va dir en Romero Robledo:

—Lo que havia que decir à esa familia es: —Rompi usted la vasija!

Exacte, exactíssim. Y jo que 'm recordo molt bê de aquell caní que varem trencar al any 68, no puch meus d' exclamar:

—Tant debò de Déu que poguessem tornarbi! Avuy fos y demà festa!

CARTAS DE FORA —Lo dijous, dia 16 del corrent, l' arquebisbe de Tarragona visita 'l poble de La Canonja, y era de veure ab quina pressa l' anaren a rebre y ab quin gust l' acompañaren alguns de aquells que 's titulan rojos y als quals se 'ls ha sentit à dir més de una vegada, que de cada capellà 'n faran dos. Entre 'ls que hi feyan més bon paper s' hi conta l' agutil aquell de qui parlavan la semara passada, que à sa qualitat de agutil uneix la de recaudar de contribucions, depositari dels fondos del municipi ab la caixa à casa seva y arcalde de fet. Cóm se comprenden aquestas magarrufas al arquebisbe per part de alguns que preténen formar part de un club anti-clerical en vías de formació? A no ser que ho fassan ab segons, ja que per que fes més tropa la recepció del Prelat contractava una música forastera tan desafinada, que un gran número de veïns, fins sentintla de lluny, varen perdre 'ls oïdos y alguns d' ells la dentadura. Ja cal que vaja alerta l' arquebisbe, que de vegades aquestes músics solet costar molt caras.

L' imponentable rector de Lloréns, de qui hem parlat tantas vegades, no sols explota 'l negoci de las cadiras à la iglesia, sino que ademés es empresari del Centro catòlic, cafeter y apuntador y director de un teatre, que té per teló de boca una borrhassa, es à dir, uns quants sachs cusits à tall de llansol. Llastima que un ensotanat de tanta empresa haja d' estar arreconat en un poble tant redubit!

—Qué ha passat à la rectoria de Sitges? L' rabadà espiritual que quan va desferse de aquella majordoma procedent de una certa casa de Barcelona, va pendre la dona del sagristà, no devia estar prou bén servit ab una, que 'n prengué ademés un' altra per cert molt maqueta. Tal vegada siga degut à aquest mateix afany de protegir desgraciades, que 'l dijous de la setmana última à la nit se sentiren desde la plassa veus enfurriuñadas que procedían de la rectoria y deyan: —Pillos. —Pocas vergonyas —Pagam lo que 'm deus. —No 'm fassas parlar porque dire coses grans, etc., etc.

¿No hauria pogut ocuparse de aquest assumptu tan edificant y exemplar lo Sinodo diocessà? Cuidado que l' rector de Sitges val la pena per tots conceptes. Abont se fa coneixer sobre tot es en los comptes dels funerals. S' ha donat lo cas de que si algú, per por à la recepta, s' absté de fer funerals, li envia l' sagristà á casa dihentli (parauas textuals): «Si no fan funeral, l' enterró sol los costarà molt més. ¿Eh quin negociant més salao?»

CARTA DE KHALAFF.

ENTOR Director de LA CAMPANA:

Aqui m' tè revertant de satisfacció y pelantme de fret.

Khalaff presenta un cop de vista que enamora. Los pajesos sobre tot, estan fent un pam d' ulls, per pòr de que entre mitj de las maniobras no s' esga rihi cap noya. Los hostals plens de gent y buyts de menjar; los tropas bastant animadas, si b' algo empolvadotas, y l' mariscal Martínez-Camposs més aixerit que un jinjal.

No es veritat que hajan vingut lo czar de Russia. l' emperador d' Alemania y l' rey d' Italia la veu ha corregut algunes horas: pero era perque s' van veure per aquests andurials tres estrangers que algú s' creya qu' eran ells, y van resultar ser tres venedors de pipas y boquillas que acostuman a recorrer totes las firas y aplechs, sigan de pay-sans sigan de tropa.

Lo ram de periodistas está ben representat. Hi ha l' correspondencia A los escriptors militars B y C, los senyors D. y F. y altres inicials no mènors conegudas y reputadas

Per cert que l' dia de la mèva arribada a qui, no sapiguent abont dirigirme, vaig preguntar a un pagès si tenia notícies de la premsa. L' home va contestarme afirmativament, y acompañantme á casa sèva, va posarme al davant d' un itasto que no era altra cosa .. que la premsa del ví Lo bon paisà s' havia figurat que li parlava d' aquella.

Es impossible ponderar la satisfacció que s' ha apoderat d' aquests veïns. Khalaff tindrà d' avuy endavant dos títuls de gloria. Lo primer per ser la patria de don Laureà Figuerola, inventor del libre-cambi espanyol; lo segon per las maniobras que s' están verificant, per aquestas timbas.

Quin quadro, amich director; quin quadro s' veu avuy a Khalaff! Tropas aquí, tropas allá, dos caballs cap amunt, un burro cap avall, tochs de corneta, guitarres valencianes que venen xuflas .. No més hi faltan castanyeras que cridin *¡calentas y grossas!* per acabar d' entonar lo conjunt.

La tropa esta molt contenta; pero si tinguis manguitos per resguardarse del griso, encar eho estarà més. Hi parlat de la escassés dels queviures: ara anyadeixo que 'ls pochs que corran costan un dineral. Se veu que las ideas librecambistas del Sr. Figuerola no han fet gayre forrolla entre 'ls seus paisans: per donar un pollastre á cambi de vuyi pessetas. & hi pensan mitj hora.

Per lo que toca á las maniobras sembla que van al pèl. No es d' extranyar: l' estat major ha passat no sè quants mesos estudian las y no deixaria de tenir gracia que després de tants càlculs y probatarias la cosa sortis malament.

Jo no hi vist res y la majoria dels curiosos se troba en lo mateix cas. Figuris que un balalló es á Sant Pere, l' altre á Sant Pau y l' altre, al quint infern. ¿Abont son las camas necessaries per corre darrera de tanta gent y saper lo que fan?

Confesso donchs, paladinament, que tot lo que dich de las operacions militars ho he sentit explicar á la fonda. Una aficionat á aquests espectacles, que ha corregut molt món y que aquest istiu ha anat á Alemania m' ha declarat que las maniobras d' aquí á Khalaff son pèl istil de las que ha vist á Silessia, pero completament diferents.

Molta gent troba desacertada la idea de verificar las maniobras á darrers d' octubre. Si las haguessin fet un més avants, al menos los qu' hem vingut aquí ja que no veyérem res, hauriam pogut matar lo rato menjantnos los rahims de las vinyas. Ara 'ns hem de contentar mirant los ceps despullats .. y preneat lo sol vora 'ls mares.

Prescindint d' aquests petits inconvenients, las maniobras resultan brillantíssimes y 'ls fusells de la tropa també.

Demà dissapte es lo dia de la gran batalla, 'S diu que vindrán molts joves lluhits de Barcelona y hasta senyoretas. Alguns asseguren que aquests barrancks podràs comparar-se demà ab la cantonada de can Llibre. Fins se diu que pujarà l' governador Gonzalez-Solesioff.

Lo mariscal jefe está en las sèvas glòries. La diada de demà la espera com candeletes. Lo únic que diu que l' entristeix una mica es la circumstancia de ser demà Sant Crispín, nom ridícul y putxinet-li. Sembla que tem que la influencia del sant del dia dongui á la batalla un tò massa titella.

Lo que fuere sonará. Si no li escrich més, no ho extranyi. Me sembla que demà á aquestas horas lo fum 'ns haurá assiatat á tots.

Saludi al baix Faff, y díguli que aquí ab lo nom que porta hi vindria de perilla.

Sempre seu invariable amiçh.

FANTASTIKOFF.

VARIACIONES.

Lo senyó Alonso Martinez fa uns equilibris tan fins, que dóna l' peu dret á en Canovas y l' esquerra als sagastins. Sempre ha tingut igual norma pèl modo de viure seu: un ciri davant del diable, un altre davant de Déu.

Pels quatrecentys y tants puestos que han d' ocupá 'ls diputats, ja s' han presentat fins ara

dos mil tressents candidats. Un carrech qu' es honorific, que no dóna cap diner... i y tants a solicitarlo!..

Segons sembla, la verola s' escampa tant á Madrid, que pot dirse que á horas d' ara mitj poble n' està farsit. La còrt se 'n va á la vanguardia dels pobles més ilustrats: quan menos, es lo que conta més número de grabats.

Lo monstruo fa l' socialista y assegura que l' obrer trobarà en ell, ara y sempre, un protector verdader. Los medis de protegirlo b' prou sabem ja quins son: empaytarlo á garrotadas per allá l' passeig de Colón.

A pesar dels seus esforços lo cólera ha conegit qu' es un mal passat per ayuga que ja ha perdut la virtut. Si en lloc d' escampar microbis que casi no inspiran fé, no mira d' escampar puros, no crech pas que mati ré.

Escriuhen d' Andalusia que allí hi reyna algún temor, perque diu qu' en varios pobles s' hi torna á sentir temb or. Jo no ho extravo: la terra sab que ara en Romero hi vá, y com li coneix las manyas ja comensa á tremolà.

Melilla, 1:—Tot es calma.
Melilla, 2:—Ja ballém!
Melilla, 3.—Reyna l' ordre.
Melilla, 4:—Peguém!
Melilla, 5:—Vénen moros.
Melilla, 6:—No n' vé cap.
(Ara prou, perque l' assumptu casi ja fa mal de cap.)

En Sagasta 'ns vindrà á veure lo dia primer del mes. Bon dia! Fins se m' figura que l' haura escollit exprés. Fent aquesta castanyada, l' home s' trobarà inspirat per dà instruccions per un' altra que ha de tenir lloc aviat.

Enfonzat lo submarí, en Peral ha fet lo bot y ha quedat tan arronsat que deixa l' ofici y tot. Diguém cubrint ab cuidado lo rubor de nostres galtas:
—*Aquí da fin el sainete;*
¡perdonad sus muchas faltas!

A veure, á veure, com anira la castanyada contra 'ls conservadors, que al pujar al gober, fa quatre mesos, van apoderar-se dels panellets.

Mr. D. Práxedes: no olvidi alló que dihem los catalans: «*¡Calentas y grossas!*»

No dirán que no tinguem distraccions.

A Calaf grans maniobras militars organitzades pèl general Martinez Campos.

A Barcelona, grans maniobras eclesiásticas organitzades pèl bisbe D. Jaume.

Ja ho veuen: espectacles per tots los gustos.

No puch llegir las cartas que venen de Calaf sense enterirme. L' heroe de Sagunto està afectat de un catarro y á pesar de tot dorm sobre una màrfea y en una lenda de campanya.

Fa pochs dias va indisposar-seli l' sopar, y no obstant y això l' endemà de bon matí montava á caball y anava á recorrer las posicions principals designadas per efectuar-se l' simulacro.

Està catarrat, tussí, sentí un mal de ventre fiero... Bah, bah: tení uns mals així, la critat, no fa guerrero.

Un dels generals que ha anat á Calaf á presenciar las maniobras sense pendre part en elles, es en Dabàn, aquell de Sagunto.

Quan s' haurá vist ab l' heroe de la restauració, de si xo que lo primer que li haura dit, es lo següent:

—Ay, ay, D. Arseni; en aquest país no hi ha garrofers.

Un ensotat model.

Domenico Maggio, de professió cap-pelat, acusat de haver fet tonedissas dos joyas artísticas de la catedral de Catania, evaluadas en 400 mil franchs, acaba de ser condemnat á nou anys de presidi.

Déu li donga molts anys de paciencia per esperar allí tranquilament la companyia de tots los altres corps de la mateixa cría.

Ha resutat que 'ls indigenas de Ponapé tenen un canó d' artilleria, y que l' emplean ab molt salero contra 'ls nostres soldats.

Recòrdinse de aquell anglés que havent naufragat en una costa, deserta, al internarse en lo país, lo primer que descubriigué una forca.

Al véurela exclamà:—Gracias, Déu mèu: al menos aquesta forca m' indica que arribo á un país civilitzat.

També l' govern, veyst que 'ls salvatges de las Carolinas fan us de un canó, mal siga contra las nostras tropas, podrà dir per consolarse:

—Està molt més civilizada aquesta gent de lo que tot-hom se figurava.

Hem rebut la següent carta, que no deixa de tenir gracia, conforme veurán nostres lectors:

Molt senyor mèu: No sè si á V l' haurá sorprès com á mi una noticia qu' hi legit en un dels molts periódics locals, Me refereixo al nombrament dels doctors Mascaró y Soler, que l' nostre bisbe ha tingut á bé suplicarlos assistissen com á metjes á les quatre sessions del Sinodo episcopal qu' actualment tenen lloc á Barcelona.

Lluny de mí posar en duple ni tant sols un moment las excelentes qualitats que reuneixen cada un d' ells; son persones molt conformes, molt apreciables y de molt talent. Pero com que 'ls han nombrat com á metjes, no m' puch treure del pensament que cada un dels citats doctors cultiva ab preferència una determinada especialitat.

Lo doctor Mascaró es especialista en enfermetats de la matrís y de parts, això ho saben fins las ratas: lo doctor Soler se distingeix en lo tractament de las enfermets venéreas y sifilitiques, com poden acreditarlo moltíssimas persones.

Tenint això en compte, m' atreveixo á preguntar: quan sigut nombrats los doctors aludits metjes del Sinodo en virtut de la especialitat á que s' dedicen? Me sembla que no perque á les sessions no hi assisteixen ni majordonas, ni (a lo menos que se sàpiga) capellans que beguin cervesa.

Vélin aquí, senyor Director, lo motiu d' aquestas ratllas.

Ara dispensi.—A. S. F.

Sempre han de anar units lo clero y l' exèrcit.

Aixis per exemple, en las maniobras de Calaf, los capellans s' hi associan dihent missa.

Y en las maniobras de la Catedral, s' hi associan los militars montant la guardia.

Ja ho diu lo refran: «Déu los crie y ells s' ajuntan.»

L' arcalde de Barcelona s' ha negat á facilitar lo gran saló del Palau de Bellas Arts als fusionistes, pera celebrar lo gran àpat ab que pensan obsequiar á n' en Sagasta.

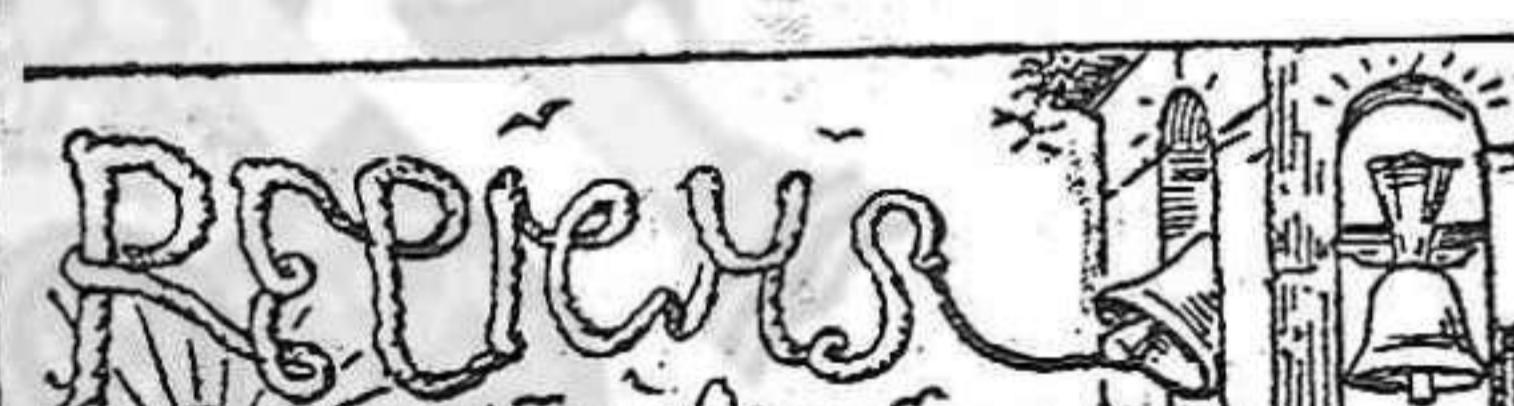
Jo crech que l' Sr. Coll y Pujol ha obrat molt santom.

Tothom sab que aquell edifici no os prou sólit, al igual que tots los que van construirse durant l' Exposició.

Figurinse, donchs, qu' en Sagasta logra entusiasmar als seus partidaris y que aquests se posan á aplaudir desatordadament qu' ns assegura que aquell edifici no s' aclofi al estrepit dels picaments de mans?

Segons las constitucions del Sinodo diocessà, las fests de precepte que han de guardarse tots los anys en lo bisbat de Barcelona, ascendeixen al número de 105.

O com si diguessen: casi la tercera part del any.

N' l' obertura del Sinodo, va predominar lo color roig.

Las capas dels assistents eran vermellas: la majoria dels corlinatges eran vermells: lo color que predominava en los bancs, vermell també.

Fins un dels primers que van usar de la paraula s' diu *Roig d' apelliido*.

Sembla talment ab tant color vermell que anava á donar-se una corrida, lidiantse l' toro de la impietat.

Jo esperava que del Sinodo n' eixirian grans discussions. Pero, no senyor. Tot estava ja preparat: y no s' ha fet més que llegirse y aprobarse tot per unanimitat.

Figurinse qu' en una tarda solament van aprobarse 40 constitucions.

Y pensar que per aprobarse la del 69 va necessitarse prop de un any!

Han assistit al Sinodo 356 capellans.

Si en lloc de ser catalans fossem portuguesos, diriam:

Han assistit al Sinodo 710 miljas negras d' estam... y un parell de moradas de sedat: las de D. Jaume.

Deixo la paraula á u... a

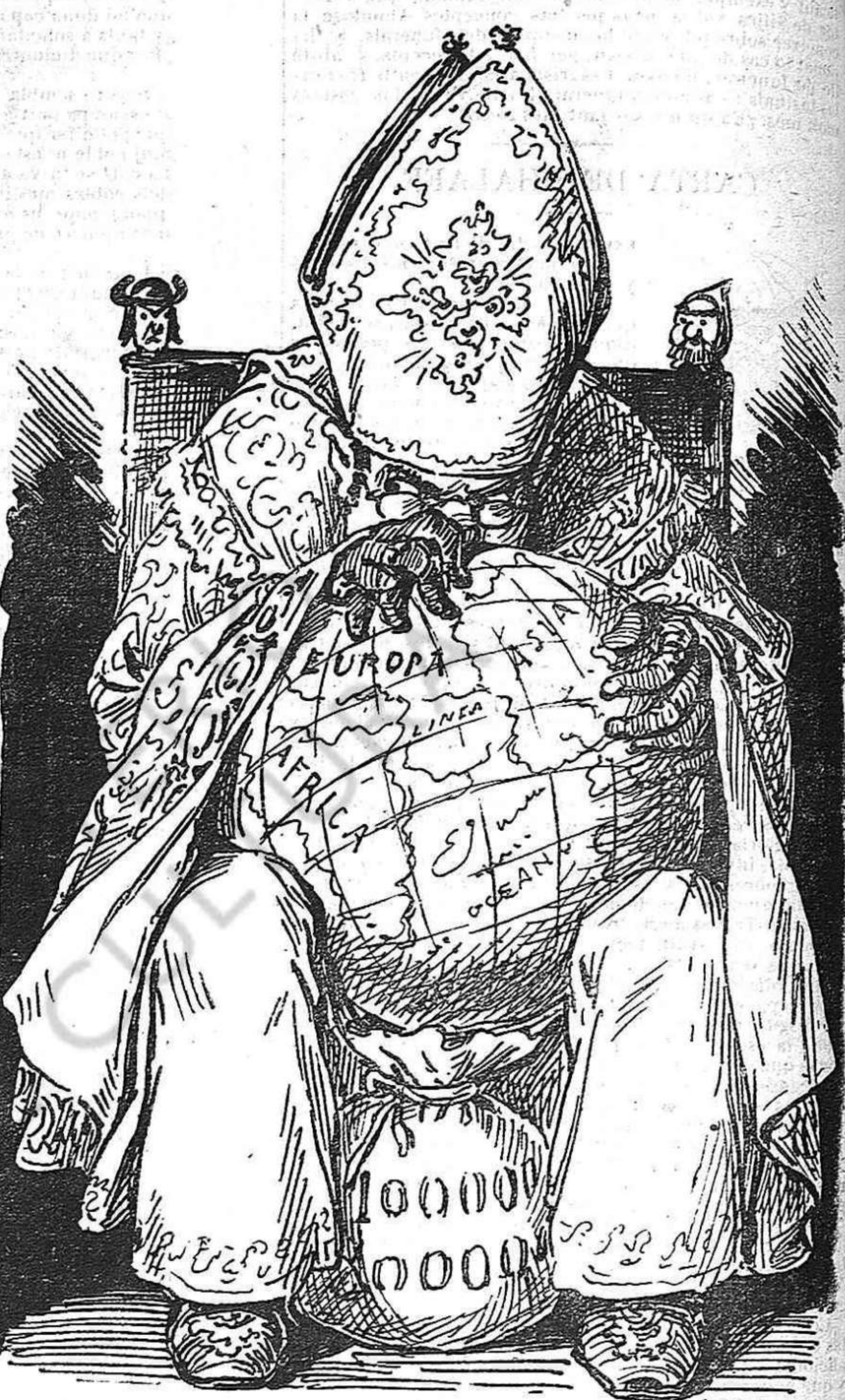
—Pobre senyor bisb... Y quin sacrifici no ha hagut

de im posar sel... Men... urat lo Sinodo ha estat hogolar ni un cigarrillo.

En Sagasta arribara ... na pels vols de Totsants.

¡Gran feixa!

LOS ACAPARADORS.

Distintas ideas tenen
mes portan lo mateix si:
en religió no s' avene i;
pero en lo negoci sí.

Ab una mica més s'estableix la huelga general, per ordre del bisbe.

Hui dit en Sagasta en son últim discurs qu' es de tot punt precis que acabin de una vegada les crissis vergonyoses.

Manera de que s' acabin,
manera de que no tornin:
unitius tots, y exclamar:
«Senyors, s' ha acabat lo bróquil »

Bin un periòdich local que 'ls conservadors al acceptar lo poder, estant vigents las lleys fetas pels liberals, se trobin en lo cas de aquell que 's fica en una casa per ell desconeguda, que no sabent las tasqueras, camina á las palpentas y entrabancantse ab tots los mobles.

Si es molt cert. Y lo més trist es que al entrabancarse ab los mobles, que son las lleys liberals, los fan caure y 'ls d'terioran. Lo moble que corra més perill d'estropeillar-se, serà 'l sufragi universal, y això qu' es nou de trinxar y 'ns costa un caudil de paciencia.

Ja veurán com quan ells lo deixin, no serà bo ni pèl drapayre.

En Romero Robledo tot ho confia als triànguls.
Jo vaig més enllà: jo crech que l' pais hauria de confiarlo tot als quadrats.

Ials republicans quadrémnos de una vegada!

Diu un periòdich que son molts los fusionistas de Barcelona que han solicitat dels conservadors entrar en intencions electoral, havents-hi negat resoltament los canovistas.

Y diu la fábula:

«En estas disputas
llegaron los perros...»

¡Ah, si 'ls republicans fossen lo que deurian, las llebras fusionistas y 'ls conills conservadors, quin goig farian rostitos á la cassola!...

L'Elduayan ha assegurat á n' en Silvela que 'ls conservadors guanyarian las eleccions en tot Galicia, estant lo triunfo del govern completament garantit.

M' agradan molt aquestas profecías. No sembla sino que l'Elduayan, que ara com ara no té res més que fer, haja anat de gallego en gallego preguntantlos a qui donarien lo vot. Quan tal seguretat demostra, casi no pot ser d'altra manera.

Ni que 's tractés d'embarilar arengadas, vulgo cegas. Pero si 'l cos electoral s' hi empenya, 'l cego s'ra 'l govern, ja que ab lo sufragi universal, res al mon més fácil que tréureli 'ls ulls.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Citadans. L. K. Kau, Pau Sanpare, Ll. Orellut, En Mancó, E. de Peus y Nin Pujols de Moya. Uns carregats de cevas, Jepich, Enrich Llum, E. X. Labarder, Baldric Fulano, y Joan Glorie: -Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per casa.

Citadans J. Carreras y Padrós, Moll, E. Molas (a) P. S. Pou, E. Sunye y S. López, A. Mirambell, Taula apich Teming Rosa Xala de J. O., M. Gardo Ferrer, Enrich Oronina, R. Bruno, Xanigots N. S. Pillo, Tetus Burras y Q. Kala, J. Staramsa, T. T. A. C. y Barretina, P. co Mr. Birlochs, L. C. (a) Lagartijiu, Borni de un ull y R. Gine (a) Llagosta: -Insertaré alguna cosa de o que 'ns remet en ciutat Gesus II: Es fluyet. -Tinter molt Revela massa l'edificat.

-L. del palau: Vosté quan vol ho fa millor. H. N. Z.: Peusi que lo que no agrada als uns agrada als altres y vice-versa, y que de que la diferencia de gustos naix lo contrast. Lo que un creu doent, dóns-n' es reals a lo que creu ho, y així es com s' acreditan las publicacions, sen'se gradibes a tots -Joseph Via: ¿Vo que l'iguem fan h? No hi trobem lo compte. -L. C. Calicò: Es a bé. -J. M. Feu: Ho trobem bastant manso. -F. Llenas: Aprofitarem algú. -Sinet del Pont: Va bé. -P. P. T.: No esta mal; pero estaría millor, si no hi hagués tants ripys y tantas rimas repetidas. -R. Mateu: No sabem si arribara a temps: en últim cas lo publicarem en lo periodich -Ll. Salvador: Avuy ja seria un desahogo fora de temps. -T. Llessan: L'dibuix revela un progrés, pero encara no arriba a la talla. Ademés acostumis a ferlos a la pioma. Lo grabar direc es molt difícil. -P. O. Ll.: Va bé. -J. M. Vilaseca: Idem y li agrabi el que recordi de nosaltres. -J. Caanova V.: un epitafi y un pensament es lo unich que podem aprofitar. -A. del Corral: Es fluyet. -C. Villalba M.: Las poesias les trobem descompostas, lo d buix horrible. -J. F. B. (Reus): Lo que 'ns envia ho trobem incoherents, y ademés no creyen oportunitat de carregar en aquests moments.

LOPEZ Editor - Rambla del Mitj. 20

Barcelona: I. ap. de Luis Tasso. Arch del Teatre, 21 i 22

DIVENDRES, DIA 31, NÚMERO EXTRAORDINARI

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

DOBLE TEXT, DOBLE ILUSTRACIÓ

Preu: 10 céntims.

